

Hod Boží vánoční

Iz11,1-5

25.12.2025

Pozdrav:

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.

Introit:

Bože, předej své soudy králi a svou spravedlnost královskému synu.
Zjedná právo poníženým z lidu, dá zvítězit synům ubožáka, zdeptá utlačovatele.

Píseň: 472

Čtení: Mt1,18-25

Píseň: 482,464

Kázání: Iz11,1-5

Teprve leží dítě v jeslích. Ještě se nic neděje. Opět silní utlačují slabšího. Opět zní i dnešním ránem pláč těch, kteří oplakávají své padlé. Opět zní země pláč, smích, bědování i radostné prokřikování. Zdá se, že po staletí jsou tu ti mocní, kteří mají politický vliv, mají dostatečný kapitál i potenciál ohrozit lidství.

Do této situace zní přes staletí proroctví, které lidem poníženým i ponižovaným zvěstuje naději. Vize, kterou vidí Izajáš, není pouhé utěšování, ani to nejsou sny blouznivce, který čeká na posmrtnou odměnu. Izajáš vidí věci jinak navzdory tomu, co vidí lidské oko. Proti beznaději staví neutuchající naději.

Je konec s církví, je na odpis? Je v moři sekularizovaného světa nějaká naděje? Udrží se to roztřesené stádce? Možná, že zaniknou dosavadní církve a církevičky. Možná, že se rozmnoží moře těch, kteří církvím nedůvěřují. Do této situace zní Izajášův hlas.

Ale vyjdeť proutek z pařezu Izai. Není to mirakulózní oživení mrtvého. Není to jiná sazenice, strom zasazený v dobré půdě. Není to vypěstěný jedinec pro příležitost nové setby. Je to to staré a přeci nově žijící.

Z pařezu, který není k ničemu, jen vykopat ze země a spálit na ohni, *vyjdeť proutek*. Ten zbyteček mízy, zbyteček čehosi živého dokonce ponese ovoce. Jak se to může stát, když to není zázrak, ani oživení? Jak se může stát, že z lidu naprosto odcizeného vyrostě něco, co ponese ovoce, tedy užitek?

To se dozvíme z další vize proroka. Na tom výhonku totiž spočine *Duch Hospodinův*. Bude to tedy někdo, kdo nejen dostane mandát od samotného Boha, ale tento Duch bude na tomto výhonku neustále. Vyroste z lidí a zároveň bude Božím Duchem.

Duch Hospodinův je charakterizován třemi páry charizmat, schopností, které slouží k nastolení jeho vlády. Jde o charizmata královská a soudcovská.

Duch moudrosti a rozumnosti je prvním obdarováním. Moudrost je vlastně nastřádané bohatství života, které pomáhá rozpoznat a řešit problémy všedního dne. Rozumnost je vlastnost, která dovede analyzovat a dobře rozpoznat spleť situací, a udělat dobré závěry.

Duch rady a síly ekumeničtí překládají *bohatýrské síly*. S kým a jak se bude tento nový vladař radit, jaké budou jeho rady nám lidem? Jeho porady s Bohem mu dodávají síly, které přemůžou toho zlého.

Posledním z atributů tohoto vládce je *Duch umění (kr.)* neboli *Duch poznání a bázně Hospodinovy (ek.)*. Tento panovník nebude zneužívat svého postavení. Bude tím, který se podvolí vůli Hospodina.

Možná napadne někoho otázka: a k čemu mu to bude? Moudrost, rozumnost, rady, síla, umění, bázeň Hospodinova. Jde s těmito atributy dnešnímu člověku vládnout? Jde s těmito atributy ovládnout dnešní svět, církev, to člověčí v nás? Nebude zahanbena naše naděje v dobrou církev, v dobrý svět, v dobrou společnost?

Moje naděje se neupíná na ráj na tomto světě, kde budou všichni korektní, beztvaří, jako tekuté písky. Moje naděje se upíná k tomu výhonku, o kterém vím, že vyrašil v Betlémě a jeho plody dozrály na kříži. Moje naděje vkládá důvěru do toho podivného krále, tichého, vjíždějícího do bran našich srdcí. Jeho atributy moci, jeho stopy vládnutí můžeme rozpoznávat tam, kde láska, víra a naděje neutuchají navzdory nepohodlí a beznaději.

Věřím, že díky atributům, které tento výhonek nese, *nebude soudit podle toho, co vidí oči, nebude rozhodovat podle toho, co slyší uši, nýbrž bude soudit nuzné spravedlivě, o pokorných v zemi bude rozhodovat podle práva*. Soud podle práva, soud podle toho, co lidské oko nevidí, co je mu skryto. Soud, který nenaslouchá lidským drbům či unáhleným soudům. Nenaslouchá zprávám o katastrofách a lidské ničemnosti. Křesťané v tomto světě beznaděje jsou nositeli naděje, která je minulostí, současností i budoucností obnoveného světa.

Nemyslím si, že by tento soud patřil druhým a mě by se netýkal. Pevně věřím, že se bude konat nad každým. Zní to jako tichá naděje, že v lidských, ale i světových dějinách převládá jiná mocenská politika, jiný Duch, než v politice států a státníků.

Žezlem svých úst bude bít zemi, dechem svých rtů usmrtí svévolníka.

Jeho soudem nebudou tradiční nástroje lidských soudů. Tak jako na počátku stvořeného světa Bůh mocí slova vytvořil náš svět, tak i nyní Ježíš svým slovem vytváří prostor naděje. Naděje, že svět není určen k zániku. Svět, to dobré stvoření, nemůže zničit lidská zloba. Svět drží pohromadě ten nový výhonek a všichni, kteří neztratili naději pro dobrý život na této zemi.

Amen.

Píseň: 481

Večeře Páně